

i denne Sag. Der er siden den Tid ikke fremkommet noget fra den højtærede Minister, og jeg maa da antage, at han ingen Grund har fundet til nogen Forandring i Loven.

I 1856 blev det bestemt, at der i Amtskommunerne kunde paalignes Hartkorn indtil 24 Skilling pr. Td. — tror jeg, det var — til at udrede de Udgifter, som paa hvile Amtet overfor Skolefonden. I 1870 blev det forhøjet med 12 Skilling, altsaa til 36. I begge Love er det bestemt, at der ikke kan finde Forhøjelser Sted uden ved Lov, og det er selvfølgelig Grunden til, at vi her det ene Aar efter det andet se et Lovforslag om Forhøjelse af Ligningen til Amtsskolefonden fremkomme. *Da* det har vist sig, at der stadig er Trang til at faa mere og mere, *da* der er fremkommet et andet Grundlag for Paaligning paa de faste Ejendomme, nemlig Ejendomsskylden, og *da* der nu er vedtaget en anden Ordning af de kommunale Valg, kunde der være Grund til, synes jeg, at Sagen tages under fornyet Overvejelse af den højtærede Kultusminister, og at denne om muligt fremsatte et Lovforslag, der bragte nogen Orden i denne Sag. Men hvis den højtærede Minister ikke skulde være enig heri, kunde der være Grund til at ophæve baade Loven af 1856 og Loven af 1870, saaledes at Amterne fik Frihed til at ligne det, som var nødvendigt til Amtsskolefonden. Jeg synes, at det er unødvendigt aarlig at komme med et eller to Lovforslag i den Retning, fordi snart et, snart et andet Amt ikke har tilstrækkeligt til at kunne fyldestgøre de Forpligtelser, de have overfor Skolefonden; man hører i begge Ting ganske simpelt kun paa, at Forslaget bliver forelagt og vedtaget uden Forhandling. Man var da fri for Ulejligheden med at erhverve Tilladelse gennem Lovgivningsmagten, for hver Gang det var nødvendigt for Amterne at faa større Bidrag til Skolefonden.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour) og jeg have jo nu saa ofte haft Lejlighed til her ret indgaaende at drøfte Spørgsmaalet om Skolefondens stigende Udgifter og den dermed følgende forøgede Udskrivning til disse, at det maa anses for givet, at der derom ikke kan fremsættes noget nyt hverken af det ærede Medlem eller af mig. At Repartitionsfondens Konto til Skolefonden er jævnt

stigende, har denne Konto jo tilfælles med de allerfleste kommunale Udgiftsposter, og det er sikkert ogsaa ret forklarligt. Denne Udgift hører jo ingenlunde til de største eller mest trykkende paa Amtskommunens Budget. Kun skal jeg tillade mig at bemærke, at naar det ærede Medlem udtalte, at Udgifterne hertil hvile paa Hartkornet, saa kan dette ikke siges om disse Udgifter fremfor om Amtskommunens øvrige Udgifter. Udgifterne til Skolefonden fordeles imellem Amtet og Købstæderne efter Folketallet, og Amtets Part udredes for Tiden med $\frac{1}{5}$ paa Ejendomsskyld og $\frac{4}{5}$ paa Hartkornet og fra 1910 henholdsvis med $\frac{2}{5}$ og $\frac{3}{5}$.

la Cour: Den højtærede Minister mener, at Lovforslaget hviler paa et godt og fornuftigt Grundlag, men min Henstilling til den højtærede Minister gik ud paa, om man ikke kunde sætte Lovene af 1856 og 1870 ud af Virksomhed. De to Love fastslaa, at der skal søges Lovhjemmel for at forhøje det omtalte Beløb, og det er altsaa nødvendigt, hver Gang en saadan Forøgelse skal finde Sted, at gaa til Lovgivningsmagten. I mit første Indlæg i Dag ønskede jeg at pointere, at der kunde være Grund til at ophæve de to Love, saaledes at Amterne kunde lade Stigning finde Sted uden at maatte henvende sig til Lovgivningsmagten, der jo desuden hver Gang giver Samtykke. Paa den Maade vilde man skaane Lovgivningsmagten for en Del Arbejde.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission til Udarbejdelse af Lovforslag til Lens, Stamhusene og Fideikommissgodseres Overgang til fri Ejendom samt til Undersøgelse af Vallo Stifts og Vemmetofte Klosters Retsforhold til Statsmagten.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 426.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.